

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ РУСЕ 1965

ЕДИН ИЗКЛЮЧИТЕЛЕН КОНЦЕРТ

Шести април 1965 година положително ще остане паметна дата в историята на Мартенските музикални дни както за град Русе, така и за скъпите гости от Букурещката филхармония, които със своето голямо майсторство очароваха публиката.

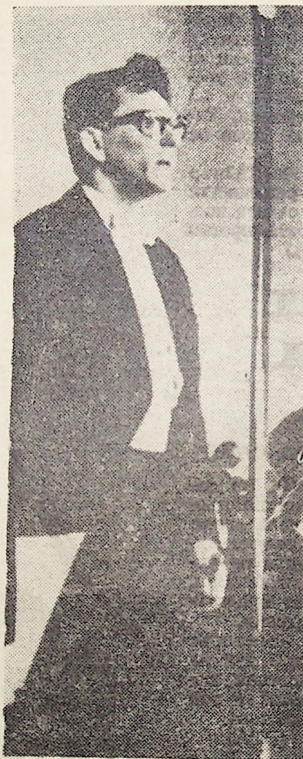
Създадена през 1868 г., Букурещката филхармония има стари и здрави традиции, изградени до голяма степен от Джордже Джорджеску чрез 40-годишната му работа като ръководител на оркестъра. Списъкът на големите успехи на Букурещката филхармония по време на концертните й турнета из Европа се увеличава още един — на русенския музикален фестивал (трябва да се отбележи, че филхармоничният хор и детският хор гостуват за първи път в друга страна). След смъртта на Джорджеску през 1964 година ръководството на оркестъра бе поверено на Мирча Басараб, който успешно продължава и развива традициите на този прекрасен състав.

В първата част на концерта бе изпълнена Симфония номер 1 от Джордже Енеску. Това роман-

тически приповдигнато произведение прозвуча тържествено, като възпоменание за неотдавна починалия голям румънски композитор и изпълнител, чието име носи оркестърът.

Мирча Басараб показва пластична и виртуозна мануална техника, съвършено и дълбоко познаване и претворяване на партитурата. Оркестърът прозвуча меко, споено с хубави логични нараствания, без никакво форсиране. По начина на свирене букурещките филхармоници се отличават много от нашите, а също и от немските оркестри — една по-скоро френска концепция е заложена в основата на тяхното музициране. Интензивното „вибрато“ на голяма част от духовите инструменти, мекият и закръглен фрази на струните, подчертаното, но с много мярка „рубато“, всичко това бе блестящо изцяло в Симфонията на Енеску.

Кантатата за солисти, хор и оркестър „Кармина Бурана“ от немския композитор Карл Орф заемаше изцяло втората част на програмата. Редно е да се кажат няколко думи за творчеството на този композитор, още повече, че в момента се чествува 70-годишнината му и неговите произведения се свирят на много световни сцени. Изцяло оперен композитор, Орф се явява като истински новатор и обновител на съвременния оперен театър. Най-важното за него е символната, внушително дей-

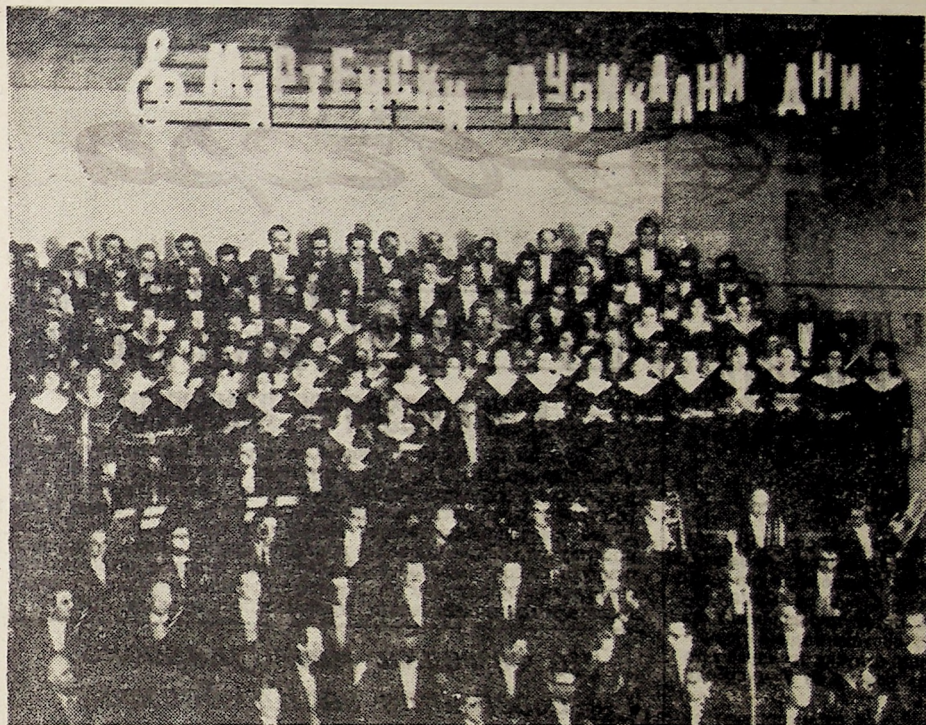
Диригентът Мирча Басараб

ствуваща сила на словото. Всички останали компоненти — ритъм, хармонични съчетания, оркестрови багри, служат само да подчертаят неговата пълноценна изява. Нарочно примитивната, първично моторната и пълна с живот музика на Орф действа и на най-непросветения слушател. Съзнателното отбягване на съвременни изрази средства допринася за по-непосредственото й възприемане.

Една сбирка от стихове и песни от края на XIII век, открита в баварския манастир „Бенедикт-бойерн“, представлява литературната основа на кантатата. Тези песни са възхваля на радости те от живота, удоволствията от любовта и виното, в тях има копнеж, радост, любовна мъка, преклонение пред неизбежността на съдбата, изразени спонтанно и искрено.

Безспорно в това произведение хорът има най-важна задача и трябва да признаем, че филхармоничният хор беше на висота. Прекрасната дикция, здравият ритъм, чистотата при интонирането, компактното звучене при „форте“ и лиричната мекота при „пиано“ са отличителните черти на този здраво споен колектив. Само хубави неща могат да се кажат и за детския хор.

Солистите, между които блестяше се изразителния си глас и изтънчено фразирание Емилия Петреску, показаха прекрасни

гласови и музикантски данни.

В това произведение Мирча Басараб разгърна напълно възможностите си на диригент от най-голям мащаб. Той проведе изпълнението напрегнато и динамично, с ярки и силни контрасти, темпераментно и с поразяващ замах, подчинявайки соли-

сти, хор и оркестър на желязната си артистична воля и вдъхновената си концепция.

Великолепното изпълнение бе възторжено акламирано от публиката, която, станала на крака, не прекрати оваците, докато не бе възнаградена с един „бис“.

на букурещките филхармоници в Мартенските музикални дни няма да бъде единствено. Това положително ще допринесе много за разширяване на културните връзки между Букурещ и Русе.

Камен Големинов